

אחדש"ת צידידות. הגם שכבר
השכתי לו בקיצור עש"ק
אמנם קבלתי בש"ק עוד גלוי מה
שמלמד זכות על מוהל שעושה הצריח
שלא כדין כי רוצה עכ"פ לזכותם
שיהא צריח עכ"פ מהול מעיקר הדין
וכוונתו לטובה ולא לשם עקירת הדת
וגם הבעל צריח כלומר אבי הבן ואמו
הם רק ע"ה ועושים כמו שהראב"י
שלהם אומר והכל אשר לכל האשמה
על הראב"י הג"ל.

ולמען מנות מילה השכתי להשיב לו
עוד כמה מלים הגם כי אין
בידי לפלפל בזה כי זה דרך
המתחדשים הי' לעקור חלקי הדת
ר"ל בטענה להציל ולהציל ובסוף כולם
נפלו לרשעים, ואכתוב לו עובדא ידענא
דבעיר הצירה וויען הי' חייט אחד
שהי' עושה מלבושים להמלך פראנץ
יחזק ונולד לו להחייט בן והלך וכיד
להמלך שיהי' סנדק אלל בנו
ולהפתעו המלך הסכים להיות סנדק
ומתוך שמתחו רץ וצא וסיפר להרב
העיר שביד אח המלך לסנדקאות
ולהפתעו קבל המלך להיות סנדק
ושמח מאוד ושהרב עכשיו יקבל אח
המלך צבית הכנסת שלו, הרב בשמעו
מהמעשה אמר מה המעשה הזה
האין אפשר שיהי' מי שאינו בן צריח
סנדק והשיב החייט בתומו אלל רבי
הוא המלך התסיד והרב שלא ידע
כדת מה לעשות אמר להחייט שלדעמו

זה ח"א בשום אופן אז חיים החייט
שאם לא יניחנו למול צביהכ"נ עם
המלך אז ר"ל ישחמד וילך לבית ע"ז
ושם יהי' המלך הסנדק לפי עבודתם
ר"ל והדבר הציר לו מאד להרב ולא
ידע מה לעשות ושלא טעלעגראם
להרה"ק אדמו"ר מצאנו היות כי
הדבר נוגע ח"ו להשחמד משפחה
כולה אם ימיר לו שיהיה המלך הסנדק
צביהכ"נ ס.

והגה"ק מרן אדמו"ר מצאנו השיב
בטעלעגראמע שיינע ריינע
כפרה טאפען אונד ניקט באשניידען,
בלשון הקודש אם ישחמד ויהי'
כפרה ולא יתן למולו צביהכ"נ ואז
קרא הרב את החייט והראה לו את
הטעלעגראמע ואמר שזה הוא הפסק
ואין לזוז אז הלך החייט אלל המלך
ואמר לו שלמיצות שהרב אומר שע"פ
הדין אין להמלך להיות סנדק ולכן
הוא מוכן להשחמד ולילך לבית חפלות
שלהם ואז חיך המלך עליו ואמר לא
צריך שלא יהי' אללו הסנדק בחפלה
שלהם ונתבטל הדבר ולא נשחמד ועשו
הצריח צביהכ"נ ס והרב הי' הסנדק.
וכמה יש ללמוד מפסק כ"ק אדמו"ר
מרן מצאנו הגם שהי' ענין של מלכות
ואמרינן דינא דמלכותא דינא אלל דין
חורה למעלה מכל.

ולא כתבתי זה רק לדעת שמנות
מילה גדולה הוא אללינו ומסרו